

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1508. usque ad annum 1513

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118456

§. 14. Colloquia inter tres Cardinales, totidemque Proceres Germanos ab Episcopo nominatos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66433)

Sæcul. XVI.

A.C. 1511.

liandam pacem in Italiam missum fuisse, nec tamen illam ullatenus sperandam, nisi prius Veneti, quicquid Cæsaris esset, reddidissent. Papa e Patrum Senatu egressus, cum Episcopo colloquium ab arbitris semotum miscebat, irritum tamen successu; nihilominus haud quaquam territus Præsulem, ut eum a præconcepto averteret proposito, ita allocutus est: paucis ante adventum tuum diebus quosdam sacro Cardinalium collegio adscriptimus, unum, quem tum haud nominare volumus, nobis reservavimus, suo tempore pronuntiandum: his verbis Papa Præsuli haud obscure indicabat, quod secreta illa nominatio non alium ac ipsum tangeret, hæcque dignitas, si Episcopus Papæ votis annueret, ejus præmium foret. Ast Prælatum de mente Pontificis, promissique integritate forte dubius, hisce parum moveri videbatur, nec suam arrogantiam diminui, nec constantiam expugnari patiebatur.

§. XIV.

Colloquia inter tres Cardinales, totidemque Proceres Germanos ab Episcopo nominatos.

Ceterum summus Pontifex, ut hujus viri repugnantiam vinceret, cum forte suorum Cardinalium quosdam se ipso

ipse magis idoneos censeret, eorum tres **Secul. XVI.**
 nominabat, qui cum Episcopo privatim con- **A.C. 1511.**
 ferrent; hi erant, Cardinalis S. Georgii,
 Rheggiensis, ac Medicæus, omnes tres
 ex toto Purpuratorum collegio Viri lon-
 ge spectatissimi. Verum Gurcensis Epi-
 scopus se haud inferiorem ratus, non
 cum aliis quam cum ipso summo Ponti-
 fice agere, animo constituit, neve quic-
 quam suæ derogaret dignitati, ipse etiam
 pro parte sua tres nominabat Proceres,
 qui cum deputatis Cardinalibus confer-
 rent. Enimvero in quacunque alia oc-
 casione Papa ejusmodi colloquium non
 sine indignatione dissolvisset, attamen
 prævaluit vehementior animi sui motus,
 quo Gallis infensus Regis superbiam fran-
 gere statuit, utque proposito suo satisfa-
 ceret, cæremoniis aliunde solitis super-
 sedere censuit: quapropter dolori, quem
 ei Præsulis arrogantia creaverat, impe-
 rans, consultationes inter tres Cardina-
 les a se nominatos, totidemque Germa-
 nos Proceres haberi consensit; cum au-
 tem Pontifici nil optabilius esset, quam
 particularis Maximiliani cum Venetis
 concordia, ideo hæc eadem primum
 erat colloquii argumentum, de quo qui-
 dem diu utrinque disceptatum fuit, ni-
 hil tamen decisum. Nihilominus quavis
 consultatione absoluta singuli Delegati
 suis Dominis gestorum rationem redde-
 bant,

Hist. Eccles. Tom. XXXII.

O bant,

Sæcul. XVI.
A.C. 1511. bant, a quibus nova recipiebant manda-
ta, prout unicuique magis expedire vi-
debatur. Ceterum Episcopus, ut Italos
deprimeret, mandata nonnisi ore tenus
prolata exposuit, eaque adeo imperiosa,
ut absque suo consilio, ac sententia
nec minimum quidquam mutari permit-
teret.

§. XV.

*Concordiæ articuli Cæsarem inter &
Venetos rejecti.*

Cum igitur Episcopus nihil de proposito
suo remitteret, tres illi Cardinales
gravi verborum pondere Germanis Pro-
ceribus significant, quod tanta arrogan-
tia Sedem Apostolicam vilipendi prorsus
indignum esset, cum id saltem decentiæ
leges ab Episcopo peterent, ut in Pontifi-
cis obsequium de sua sententia in aliquo
saltem puncto decederet. Post hæc Ger-
mani Proceres Cardinalium preces Gur-
censi Episcopo exponebant, qui respon-
dit, Maximilianum cum Venetorum Re-
publica concordiam initurum, ea tamen
lege, ut quicquid Imperio, ac Domui Au-
striacæ eripuissent, restituerent, exce-
ptis Patavio & Tarvisio, quas urbes re-
tinere permetterentur, pactis hisce dua-
bus conditionibus, vi quarum I. has ci-
vitates tanquam beneficiaria Imperii præ-
dia

*Bembo hist.
Venet.*